

Uczestnik postępowania: Fédération des entreprises du recyclage

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że przepisy takie jak te opisane w pkt 9–11, na podstawie których organizacja ekologiczna będąca podmiotem prawa prywatnego niemającym celu zarobkowego, upoważniona przez organy publiczne, otrzymuje wkłady finansowe od podmiotów wprowadzających do obrotu pewną kategorię produktów, na podstawie zawartej z nimi w tym celu umowy, w zamian za świadczenie usługi polegającej na zapewnianiu w ich imieniu przetwarzania odpadów pochodzących z tych produktów oraz przekazuje podmiotom odpowiedzialnym za sortowanie tych odpadów i ich odzysk subwencje, których wysokość jest ustalona w upoważnieniu w świetle celów środowiskowych i społecznych, należy uznać za ustanawiające pomoc państwa w rozumieniu tego postanowienia?

Odwołanie wniesione w dniu 2 lipca 2019 r. przez Komisję Europejską od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) z 16 maja 2019r. w sprawach połączonych T-836/16 i T-624/17, Rzeczpospolita Polska/Komisja Europejska

(Sprawa C-562/19 P)

(2019/C 328/33)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: K. Herrmann, P.-J. Loewenthal, pełnomocnicy)

Pozostali uczestnicy postępowania: Rzeczpospolita Polska, Węgry

Żądania wnoszące odwołanie

- uchylenie w całości wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie poszerzonym) z 16 maja 2019r. w sprawach połączonych T-836/16 i T-624/17 Rzeczpospolita Polska/Komisja EU:T:2019:338 oraz
- oddalenie skarg Rzeczpospolitej Polskiej przeciwko Komisji w sprawie T-836/16 o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2016) 5596 final z 19 września 2016 w sprawie pomocy państwa SA. 44351 (2016/C) (ex 2016/NN) wszczynającej formalne postępowanie wyjaśniające i zawierającej nakaz zawieszenia co do polskiego podatku od sprzedaży detalicznej oraz w sprawie T-624/17 o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2018/160 z dnia 30 czerwca 2017r. w sprawie pomocy państwa SA. 44351 (2016/C) (ex 2016/NN) wdrożonej przez Polskę w odniesieniu do podatku od sprzedaży detalicznej oraz o obciążenie Rzeczpospolitej Polskiej kosztami postępowania w pierwszej instancji i w obecnym postępowaniu;
- alternatywnie, w przypadku braku oddalenia obu skarg w całości, skierowanie spraw do ponownego rozpoznania przez Sąd co do zarzutów, które nie zostały rozpatrzone w pierwszej instancji oraz pozostawienie rozstrzygnięcia w sprawie kosztów postępowania w pierwszej instancji oraz niniejszego odwołania w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Komisja podnosi dwa zarzuty.

W ramach pierwszego zarzutu Komisja podnosi, że Sąd naruszył art.107 ust.1 TFUE orzekając, że polski podatek od sprzedaży detalicznej nie jest selektywny. Błąd prawny Sądu wynika z następujących powodów:

- po pierwsze, w motywach 63 do 68 zaskarżonego wyroku Sąd błędnie stwierdził, że Komisja popełniła błąd wyłączając z definicji ram odniesienia progresywne stawki polskiego podatku od sprzedaży detalicznej. Wbrew twierdzeniu Sądu podejście przyjęte przez Komisję w decyzji kończącej postępowanie jest spójne z orzecznictwem Trybunału. Sąd popełnił zatem błąd prawny w określeniu ram odniesienia;

- po drugie, w motywach 69 do 78 zaskarżonego wyroku Sąd błędnie orzekł, że Komisja nieprawidłowo określiła cel podatku od sprzedaży detalicznej, w świetle którego powinien być oceniany porównywalny charakter przedsiębiorstw. Trybunał Sprawiedliwości konsekwentnie uznał, że tylko podatkowy cel środka określony jako przedmiot lub/i zdarzenie opodatkowana danym podatkiem jest istotny dla oceny porównywalności przedsiębiorstw. Inne nierozzerwalnie związane cele jak zdolność płatnicza mają znaczenie tylko dla oceny obiektywnego uzasadnienia nierównego traktowania porównywalnych przedsiębiorstw. Dlatego uznanie przez Sąd rzekomego celu redystrybucyjnego polskiego podatku od sprzedaży detalicznej na etapie oceny porównywalności przedsiębiorstw stanowi błąd prawny.
- po trzecie, w motywach 79 — 93 zaskarżonego wyroku Sąd błędnie uznał, że Komisja popełniła błąd stwierdzając brak uzasadnienia progresywnych stawek podatku od sprzedaży detalicznej celem redystrybucyjnym. Twierdzenie Sądu, że polski podatek od sprzedaży detalicznej nie jest dyskryminujący i służy celom redystrybucyjnym opiera się na błędnym przyjęciu, że przedsiębiorstwa uzyskujące wysokie przychody (obróć) są zyskowniejsze, niż uzyskujące niższe przychody (obróć). Tym samym Sąd popełnił błąd prawny uznając, że cel redystrybucyjny, który nie jest nierozzerwalnie związany z podatkiem od sprzedaży detalicznej, może uzasadniać nierówne traktowanie przedsiębiorców. Ponadto opierając się na tym błędnym domniemaniu Sąd błędnie przełożył ciężar dowodowy co do uzasadnienia progresywnych stawek podatkowych rzekomym celem redystrybucyjnym z państwa członkowskiego na Komisję, która musiałaby wykazać, że takiego uzasadnienia nie ma.

W ramach drugiego zarzutu odwołania Komisja podnosi naruszenie przez Sąd w motywach 104 do 109 zaskarżonego wyroku art.108 ust.2 TFUE i art.13 ust.1 rozporządzenia Rady 2015/1589. Sąd stwierdził tam, że Komisja popełniła oczywisty błąd decydując o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego i nakazując zawieszenie polskiego podatku od sprzedaży detalicznej. Stwierdzenie to Sąd oparł na analizie przeprowadzonej wobec decyzji kończącej formalne postępowanie wyjaśniające. Stosując wobec decyzji wszczynającej taki sam standard kontroli sądowej jak do oceny ważności decyzji kończącej Sąd popełnił błąd prawny. W przypadku tej pierwszej decyzji Sąd zastosował bowiem wyższy standard kontroli zamiast oceny, czy Komisja w sposób oczywisty mogła nie mieć wątpliwości co do braku selektywności spornego podatku.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu 26 lipca 2019 r. — Irish Ferries Ltd/National Transport Authority

(Sprawa C-570/19)

(2019/C 328/34)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Irish Ferries Ltd

Strona pozwana: National Transport Authority

Pytania prejudycjalne

A. Zastosowanie rozporządzenia ⁽¹⁾

- 1) Czy rozporządzenie (w szczególności art. 18 lub 19) znajduje zastosowanie w okolicznościach, w których pasażerowie dokonali wcześniejszej rezerwacji i zawarli umowy przewozu oraz w których usługi pasażerskie są odwoływane z co najmniej siedmiodniowym wyprzedzeniem przed planowanym wypłynięciem z powodu opóźnienia w dostarczeniu nowego statku przewoźnikowi promowemu? Czy w związku z tym dla stosowania rozporządzenia istotne są którekolwiek (lub wszystkie) z poniższych kwestii:
 - a) dostawa została ostatecznie opóźniona o 200 dni;